Tare oprite

Dan Eugen Munteanu

E cumplit, deloc firesc,
furtul unui om în viaţă.
Dar mai rău, nu-i omenesc
să nu-l recunoască-n faţă…

Chiar şi-un furt la singular
nu-i o faptă în “neştire”…
Fiind copil, ’ţi-rămâne clar
tristă rană-n amintire.

Dacă-i lucru, sau valoare
chiar know-how, bijuterie…
Furtul e nedemn şi doare
când devine-o “meserie” !

De aceea nu-i fatal,
dacă tot s-a întâmplat,
să revii la un normal
şi să-l recunoşti de’ îndat.